

Brille.

Hanneke het een brille.
Een ofgrieselik malle brille.
Ba!
Hi'j het brune ranen.
En dikke, rere hoeken.
D'r was iene mooie brille in de winkel.
Een mooie, grune brille.
Hi'j leek van glas.
Mar die moch ze niet hebben.
Moeder wol et niet lieden.
Die was vusen te duur.
Vandaag het ze de ni'je brille kregen.
Ze het him veur et eerst op.
Hanneke dust hast niet naor schoele toe.
Onderwegens blijft ze de hieltied weer staon.
Dan wil ze heurzels in een rute bekijken.
Pattietoeren lokt et.
Wat zicht ze d'r halfwies uut.
Heur heufd liekt wel een ronde keze mit een brille op.
Ze lopt de hieltied staoriger.
In et laeste is ze bi'j de schoele.
Op et schoeleplein bin een hiele protte kiender.
Ok een peer kammeraodskes van Hanneke.
Ze bin lekker mit de balle an et speulen.
Doej' mit? roepen ze.
Dat wil Hanneke wel.
Ze krigt de balle en ropt:
Vangen!
Even laeter moe'n ze naor binnen toe.
Ze lopen gauw naor et lekaal toe.
En ze gaon gauw an heur taofelties zitten.
O!

Hanneke zicht now beter wat op et bod staot!
Veule beter.
Ze hadde hielendal niet meer an die brille docht.
Mar now schöt et heur in 't zin.
Heur vrundinnegies hebben him de hieltied nog niet zien.
Die meugen ok wel gauw es naor de oogarts toe!

Dolf Verroen.